

Llei 35/2014, de 27 de novembre, de certificació i confiança electrònica (Text refós per LesLleis.com)

Mostra redacció anterior, vigent del 24/03/2015 al 19/05/2021

Índex

[Mostra/Amaga]

- [Exposició de motius](#)
- [Capítol primer. Disposicions generals](#)
 - [Article 1. Objecte de la Llei](#)

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 de novembre del 2014 ha aprovat la següent:

Llei 35/2014, del 27 de novembre, de serveis de confiança electrònica

Exposició de motius

Una de les necessitats essencials en tota societat desenvolupada a fi d'afavorir el desenvolupament econòmic és la creació de confiança electrònica en l'espai digital. De fet, la manca de confiança electrònica en aquest àmbit propicia que els consumidors, les empreses i les administracions dubtin a l'hora d'executar transaccions per mitjans electrònics i adoptar nous serveis.

En aquest sentit, el marc jurídic que es proposa mitjançant aquesta Llei té per objecte establir interaccions electròniques segures entre els ciutadans, les empreses, i l'Administració pública, per tal d'augmentar l'eficiència de les activitats públiques i privades que es duen a terme en un espai digital, així com els negocis i el comerç electrònics, no només al Principat d'Andorra, sinó també considerant la perspectiva de la Unió Europea, amb la intenció d'avançar en una convergència desitjable.

La legislació fins ara vigent en la matèria, és a dir, la [Llei 6/2009, del 29 de desembre, de signatura electrònica](#), es referia gairebé exclusivament a la signatura electrònica, sense preveure la resta de serveis de confiança electrònica. Pel que fa a la signatura electrònica, aquesta Llei substitueix la legislació fins ara vigent, per la qual cosa deroga, en particular, la referida [Llei 6/2009](#).

A partir de l'experiència en la implantació de la certificació electrònica s'ha palesat la necessitat de disposar d'una nova Llei que permeti aquesta implantació d'una manera eficient. Aquest text, doncs, amplia el rang de serveis de confiança electrònica, entre d'altres, als serveis electrònics relatius a la creació, verificació i validació de les signatures electròniques, els segells electrònics, les marques de temps electròniques, els documents electrònics, el lliurament electrònic, l'autenticació de llocs web i la provisió de certificats electrònics i xifratge.

En tots els casos, la finalitat de la legislació és, de forma clara, contribuir a generar un elevat marc de seguretat jurídica en suport de les transaccions, públiques i privades, mitjançant les garanties dels serveis de confiança electrònica.

Els serveis de confiança electrònica, en especial quan són qualificats, permeten garantir l'autenticitat, de forma que es pot determinar que els documents i les informacions es poden vincular a la persona que els autoritza, mitjançant la signatura o el segell electrònic; la integritat, de forma que aquests documents i informacions no es poden modificar sense que la modificació sigui detectada; la irrefutabilitat o no rebuig de les declaracions contingudes en els documents i informacions signades o segellades, així com la seva remissió o recepció; i finalment, la data i l'hora en la qual existeixen els documents i les informacions.

Així mateix, el marc transfronterer per garantir la seguretat, la fiabilitat i la facilitat de les transaccions electròniques s'ha d'equiparar a les regulacions dels països que formen part de l'òrbita econòmica d'Andorra, amb la finalitat de facilitar els acords i el reconeixement en la matèria.

En conseqüència, també és objectiu d'aquesta Llei adequar la legislació existent i ampliar-la, incloent-hi altres serveis de confiança electrònica connexos essencials, perquè els ciutadans, les empreses, i les administracions, han de poder beneficiar-se d'aquest reconeixement i de l'acceptació mutua a través de les fronteres quan resulti necessari per a l'accés i la realització de procediments o transaccions electrònics.

A partir d'aquestes premisses, la Llei s'estructura en cinc capítols. El primer capítol inclou les disposicions generals. El segon capítol es refereix als serveis de confiança electrònica, amb especial incidència en la signatura electrònica i el nou segell electrònic, que substitueix la signatura electrònica de les persones jurídiques, però també les marques de temps electròniques, els certificats electrònics d'autenticació de llocs web i el servei de lliurament electrònic. El capítol tercer s'ocupa del document electrònic i la digitalització. El capítol quart versa sobre la prestació de serveis de confiança electrònica, això són els prestadors de serveis de confiança electrònica i la supervisió i el control dels serveis de confiança electrònica. Per acabar, el capítol cinquè determina el règim sancionador.

La Llei també consta d'una disposició derogatòria i una disposició final.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei*

L'objecte d'aquesta Llei és:

- a) Regular els efectes jurídics de les signatures electròniques, els segells electrònics, les marques de temps electròniques, els certificats electrònics d'autenticació de lloc web i els serveis de lliurament electrònics.
- b) Establir un règim jurídic dels prestadors de serveis de confiança electrònica i de la seva activitat, les condicions de supervisió i el règim de sancions i infraccions.
- c) Establir les condicions en què Andorra reconeix l'eficàcia, en el seu territori, dels serveis de confiança electrònica prestats pels prestadors de serveis de confiança electrònica estrangers.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

[Registre gratuït](#)

[Subscripció](#)

[Ja Estic Registrat](#)